

Pravda o duze - Bokomara

- A D E
1. To, že jste zvědaví tak tuze,
D A E
dnes čistého vám naliji,
F#mi Hmi E
jak vlastně lidstvo přišlo k duze,
D E A
no, a já ke své Marii.
A G D A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
G D E A
díky ti, Marie, díky za ten pohled.
2. Marie vzala si sklenku mléka
a na tři doušky ho vypila,
pak na louce se z trička svlékla
a přivábila motýla.
R:
3. Motýl jí used' na rameno
a potom slétl ještě níž,
Bůh, když to viděl, řekl: ženo,
ty už mě zase pokoušíš.
R:
4. Pak rozplakal se marnou touhou
a stvořil duhu ze svých slz,
je barevná jak motýl s loukou
a oblá jako její prs.
A G D A
R: Já seděl u okna, ostřil dalekohled,
G D E
díky ti, Marie, díky,
A G D A
já seděl u okna, ostřil dalekohled,
G D E A
díky ti, Marie, díky, za ten pohled.